

reel knibe, fordi det ikke er muligt at leje ejendommene ud. Det ville jo ikke være den første ejendom i landdistrikterne, som det var svært at leje ud.

Spørgsmålet er så, om man i den situation vil køre en så konsekvent linje som hr. Allan Niebuhr, der nemlig siger, at man så bare må give afkald på den ejendom, eller også må man selv flytte ind, hvis man ikke er i stand til at overholde lovgivningen, uden at der i øvrigt bliver taget nogen forbehold i den sammenhæng. Hvis ministeren kan bekræfte hr. Allan Niebuhrs udlægning, er vi selvfølgelig kommet et skridt på vejen.

Det sidste er så at sikre det fornødne produktionsgrundlag for jordbrugserhvervene, ved at bekæmpelse af prispres på jordarealerne hindrer jordspekulation. Der må man bare sige, at det i forhold til den del af det jo i virkeligheden er afgørende, om man overhovedet kan få den her lov til at blive administreret på en måde, der fungerer.

Så under alle omstændigheder mener vi, at det her lovforslag er udtryk for en klar forringelse af den tilstand, der har været indtil nu, og vi er jo i Enhedslisten ikke meget for at stemme for forringelser, som skyldes noget, EU har fundet på, for nu at sige det på den måde.

Vi er sådan set også lidt mere bekymrede for, om vi kan se det her brede sig til andre områder. Vi har jo spurgt ministeren om, hvordan han vurderer at risikoen er for, at der kunne komme domstolsafgørelser på andre dele af landbrugslovgivningsområdet. Der har vi fået det meget klare svar, at det har man ikke nogen mening om, men at man da ikke har nogen forventning til, at det vil ske. Jeg vil sige, at det næsten er mindre optimistisk, end da man i sin tid spurgte til, hvordan man vurderede bopælspligten.

Så vil jeg bare afslutningsvis sige, at det efter vores opfattelse jo er en ting at forsøge at reparere huller, noget andet er at gøre noget grundlæggende ved det problem, at EF-Domstolen i realiteten har fået og tiltaget sig lovgivende magt i EU. Det var der, da vi diskuterede det her i Europaudvalget i januar måned, meget stor utilfredshed med. Fru Lone Dybkjær, hr. Svend Auken og fru Anne Grete Holmsgaard var alle inde på, at det her måtte tages op i forbindelse med de forhandlinger, der skulle være om forfatningstraktaten, fordi der her var noget, der skulle laves om; noget, der var vigtigt at få lavet om.

Enhedslisten var sådan set enig i, at det var et godt og rigtigt initiativ at tage frem for bare at sige, at vi ikke ville rette os efter EF-Domstolen, hvad der sådan nærmest var Dansk Folkepartis budskab, og hvad vi da også gerne kunne tilslutte os. Men vi ville sådan set godt gå ind og få en diskussion om, hvordan vi kunne påvirke den unikke positive situation, at det her problem opstår lige præcis i den situation, hvor man skal til at forhandle en forfatningstraktat igen.

Hvis man ser på de ord, der falder i dag – med undtagelse af fru Lone Dybkjær – så synes jeg, det er lidt svært at genfinde det synspunkt hos de andre partier, at det faktisk er noget, som man også vil tage op i den sammenhæng, men vi vil selvfølgelig fortsat arbejde for, at også den problemstilling kommer til at indgå i debatten i forbindelse med det fortsatte arbejde med EU's forfatningstraktat.

Kl. 18.25

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det fødevareministeren.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Først vil jeg gerne sige tak til ordførerne fra partierne for de bemærkninger, der er givet til regeringens lovforslag her i dag. Man kan roligt sige, at meningerne er delte, og det var sådan set også ventet.

Som det allerede er fremgået, er baggrunden for lovforslaget jo at foretage en tilpasning af bopælskravet, som det findes i den gældende landbrugslov, således at loven imødekommer EF-Domstolens dom i Festersensagen. Jeg ser ikke noget overraskende i, at hr. Per Clausen synes, at det ikke er så godt et forslag som det, der var oprindeligt. Nej, det er jo netop derfor, vi havde det oprindelige forslag. Men det her er jo en konsekvens af en domstolsafgørelse.

Se, Festersensagen vedrører alene de danske regler om bopælspligt for landbrugsejendomme under 30 ha. Landbrugsejendomme under 30 ha adskiller sig fra de større ejendomme ved, at de i hvert fald som udgangspunkt ikke kan udgøre et erhvervsgrundlag, som svarer til fuldtidsbeskæftigelse for en person. Og landbrugsejendomme over 30 ha, for hvilke bopælspligten også gælder, udgør oftere et tilstrækkeligt erhvervsgrundlag for fuldtidsbeskæftigelse for en person. Så kravet om egen drift og særlige uddannelseskrav for erhvervene er på den baggrund begrænset til sådanne ejendomme.